

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 29 kwietnia 2005 r. wydana w wyniku wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy załatwionej decyzją nr GI-DEC-DS-238/04/508,509,510, mocą której Generalny Inspektor odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego o zabezpieczenie dowodów, w postaci wyników badań psychologicznych, świadczących o naruszeniu przepisów prawa przez psychologa Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej oraz dyrektora Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt. – decyzja nieprawomocna

Warszawa, dn. 29 kwietnia 2005 r.

GI-DEC-DS - 96/05

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2, art. 27 ust. 2 pkt 7 oraz art. 36 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X na przetwarzanie jego danych osobowych zawartych w badaniach psychologicznych przez Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt (...) oraz Specjalistyczną Przychodnię Lekarską dla Pracowników Wojska, Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo Pana X zam. (...) (zwanego dalej Skarżącym), zawierające wniosek o „pilne zabezpieczenie koronnych dowodów w postaci wyników badań psychologicznych” mających świadczyć o naruszeniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, przez Specjalistyczną Przychodnię Lekarską dla Pracowników Wojska, Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej(...), zwaną dalej również Przychodnią oraz Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt (...), zwane dalej również Schroniskiem. Skarżący wskazał, iż „(...) kierownictwo schroniska wraz z kierownictwem przychodni zatrudniającej psychologa zamierza wymienić bezprawnie przekazane schronisku wyniki nielegalnie dokonanych

badan na >bezpieczne< zaświadczenia. (...) jeżeli błyskawicznie nie zostanie podjęta próba zabezpieczenia dostarczonych nielegalnie schronisku wyników może być już za późno.”

Generalny Inspektor w dniu 29 października 2004 r. wydał decyzję administracyjną (znak: GI-DEC-DS-238/04/508,509,510), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego o „pilne zabezpieczenie koronnych dowodów w postaci wyników badań psychologicznych” mających świadczyć o naruszeniu ustawy przez psychologa Specjalistycznej Przychodni Lekarskiej dla Pracowników Wojska, Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej z siedzibą (...) oraz przez dyrektora Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt (...).

Skarżący złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora z dnia 29 października 2004 r., w którym stwierdził m.in.: „wobec prawdopodobnej już dziś bezprzedmiotowości żądania zabezpieczenia wyników badań wnoszę o wydanie decyzji potwierdzającej naruszenie ustawy o ochronie danych osobowych, bo naruszenie to jest oczywiste. 1. Zostałem przebadany pod przymusem. 2. Wyniki moich badań przekazano osobom trzecim (w schronisku już nie pracowałem). 3. Wyniki udostępniono prasie – dziennikarz sam stwierdza, że wprowadzicie wyniki utajniono ale jak się nieoficjalnie dowiadujemy dla wielu wypadły one druzgocąco.” Kończąc uzasadnienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją Skarżący stwierdził również, że „zasłanianie się prokuratorem i sądem jest nieuprawnione. Ja nie wnosilem do GODO o wydanie wyroku, a o stwierdzenie faktu i zawarciu tegoż stwierdzenia w decyzji. To był obowiązek GODO i wykonania tegoż obowiązku żądam.”.

Mając na względzie powyższą część uzasadnienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w którym Skarżący rozszerzył przedmiot postępowania prowadzonego w zakresie wniosku o „pilne zabezpieczenie koronnych dowodów w postaci wyników badań psychologicznych”, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął odrębne postanowienie w sprawie przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Przychodnię oraz Schronisko i w tym celu postanowieniem z dnia 14 grudnia 2004 r. (znak: GI-DS-430/951/04/6037,6038,6039) wyłączył materiały zgromadzone w sprawie dotyczącej „pilnego zabezpieczenia koronnych dowodów w postaci wyników badań psychologicznych”.

W toku przeprowadzonego postępowania, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych odebrał wyjaśnienia od Dyrektora Schroniska, w których ww. wykazał, iż dane osobowe Skarżącego – jako byłego pracownika nie są przetwarzane. W przedmiotowych wyjaśnieniach wskazano jednocześnie, iż przed podpisaniem umowy z przychodnią

specjalistyczną obejmującą wykonywanie badań pracowniczych (wstępnych, kontrolnych, okresowych) lekarz medycyny pracy po zapoznaniu się ze specyfiką pracy w Schronisku, kierując się „Wskazówkami metodycznymi” w sprawie przeprowadzania badań profilaktycznych pracowników stanowiącymi załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1996 r. w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy (Dz. U. Nr 69, poz. 332 z późn. zm.), zlecił również badania psychologiczne wszystkich pracowników Schroniska. W wyjaśnieniach wskazano jednocześnie, iż badania te zostały wymienione w zakresie badań jakie zostały określone przez Przychodnię i Schronisko w zawartej przez te podmioty umowie. Dyrektor Schroniska poinformował jednocześnie Generalnego Inspektora, iż Skarżący został skierowany na badania psychologiczne przez Schronisko na podstawie art. 211 pkt 5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tekst jednolity: Dz. U. 1998 r. Nr 21 poz. 94 z późn. zm.). Natomiast zakres badań psychologicznych został ustalony przez przychodnię. W złożonych wyjaśnieniach Dyrektor Schroniska podkreślił, iż Schronisko nie przechowuje wyników badań psychologicznych (opinii) pracowników, w tym również wyników badań Skarżącego. Przedmiotowe badania przechowywane są natomiast w specjalistycznej przychodni wykonującej badania. W przedmiotowych wyjaśnieniach wskazano jednocześnie, iż Schronisko nigdy nie udostępniało informacji o wynikach badań pracowniczych zarówno osobom, jak i instytucjom.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych odebrał również wyjaśnienia od Dyrektora Przychodni. Ww. poinformował Generalnego Inspektora, iż Przychodnia przeprowadziła badania psychologiczne Skarżącego w ramach badań okresowych w dniu 6 stycznia 2004 r. Wskazano jednocześnie, iż na podstawie łączącej Przychodnię ze Schroniskiem umowy z dnia 18 listopada 2003 r., Przychodnia została zobowiązana by w ramach opieki profilaktycznej nad pracownikami schroniska przeprowadzono ich badania psychologiczne. Badania te zostały przeprowadzone w ramach oceny ryzyka zawodowego na poszczególnych stanowiskach pracy. Wszyscy badani zostali poinformowani, że mogą zostać zapoznawani z wynikami swoich badań w gabinecie psychologicznym Przychodni oraz, że wypełnione przez nich kwestionariusze zawierające określone odpowiedzi objęte są tajemnicą i nie będą nikomu postronnemu udzielane (nawet Dyrekcji Schroniska). W złożonych wyjaśnieniach Dyrektor Przychodni oświadczył ponadto, iż zbiorcza opinia i wnioski psychologiczne z przeprowadzonych badań w dniu 7 lipca 2004 r. zostały przekazane zlecającemu badanie, tj. Dyrekcji Przychodni i tam też pracownicy Schroniska mogli się z nimi indywidualnie zapoznać.

Dyrektor Przychodni poinformował jednocześnie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, iż Przychodnia posiada w swoich zasobach wyniki badań psychologicznych Pana X. Badania te zgodnie z obowiązującymi przepisami nie mogą być w chwili obecnej zniszczone. Jednocześnie wskazano, iż zgodnie z postanowieniem Prokuratury Rejonowej (...) (sygn. akt 3 Ds. 3191/04/3) z dnia 22 września 2004 r. dokumentacja badań psychologicznych pracowników schroniska przekazana została funkcjonariuszom Komendy Rejonowej Policji (...) w dniu 6 października 2004 r. Dyrektor Przychodni poinformował również, iż psycholog przychodni Pani Y nie udzielała bezpośrednich informacji dziennikarzom dziennika „Fakt” na temat wyników badań psychologicznych pracowników, ich przebiegu oraz oceny dotyczącej poszczególnych pracowników.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona zostanie jedna z wymienionych w tym przepisie przesłanek. Przesłanki te odnoszą się do wszelkich form przetwarzania danych wymienionych w art. 7 pkt 2 ustawy, w tym w szczególności do ich udostępniania i przechowywania. Są także względem siebie równoprawne, co oznacza, że dla legalności procesu przetwarzania danych wystarczające jest spełnienie jednej z przesłanek. Przepis art. 23 ust. 1 ustawy powiązany jest ściśle z treścią art. 51 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483), który zawiera wymóg istnienia podstawy ustawowej dla powstania obowiązku ujawniania informacji dotyczących własnej osoby oraz zasad i trybu gromadzenia oraz udostępniania informacji. Dyspozycję powołanego art. 51 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wypełnia ustawa o ochronie danych osobowych, jednakże z jej przepisu art. 1 ust. 2 wynika, iż przysługujące każdemu prawo do ochrony dotyczących go danych osobowych nie ma charakteru absolutnego, bowiem przetwarzanie danych może mieć miejsce ze względu na dobro publiczne, dobro osoby, której dane dotyczą, lub dobro osób trzecich w zakresie i trybie określonym ustawą.

Mając na uwadze powyższe podkreślenia wymaga, iż zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Tym samym powołany art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy odsyła do przepisów usytuowanych w innych dziedzinach prawa. Zgodnie natomiast z art. 211 pkt 5 Kodeksu pracy, przestrzeganie przepisów i zasad

bezpieczeństwa i higieny pracy jest podstawowym obowiązkiem pracownika. W szczególności, pracownik jest obowiązany poddawać się wstępnym, okresowym i kontrolnym oraz innym zaleconym badaniom lekarskim i stosować się do wskazań lekarskich. Zakres badania zależy od rodzaju pracy, którą wykonuje lub ma wykonywać pracownik. Na podstawie wyników przeprowadzonego badania lekarz wydaje orzeczenie o braku lub istnieniu przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na określonym stanowisku. Przedmiotowe badania profilaktyczne przeprowadza się na podstawie skierowania wydanego przez pracodawcę. Jednocześnie warto podkreślić, iż zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 125 poz. 1317) badania wstępne, okresowe i kontrolne pracowników oraz inne świadczenia zdrowotne są wykonywane na podstawie umowy zawartej przez podmiot obowiązany do ich zapewnienia, w myśl art. 5 ust. 2, zwany dalej „*zleceńodawcą*”, z podstawową jednostką służby medycyny pracy, zwaną dalej „*zleceńobiorcą*”. Natomiast stosownie do art. 6 ust. 2 pkt b ww. ustawy, służba medycyny pracy jest właściwa do realizowania zadań z zakresu sprawowania profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracującymi, w szczególności przez orzecznictwo lekarskie do celów przewidzianych w Kodeksie pracy i w przepisach wydanych na jego podstawie, w tym przepisach rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy. Przytoczone powyżej rozporządzenie określa zakres wstępnych, okresowych i kontrolnych badań lekarskich pracowników oraz profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami, jak również tryb ich przeprowadzania oraz sposób dokumentowania i kontroli.

W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oczywistym jest, iż pracodawca kierując pracownika na badania profilaktyczne, wystawia mu w tym celu stosowane skierowanie zawierające dane pozwalające na ustalenie tożsamości osoby poddanej badaniom. Nie budzi bowiem najmniejszych wątpliwości, iż dla przeprowadzenia przedmiotowych badań, niezbędne jest to, aby zakład opieki zdrowotnej przeprowadzający przedmiotowe badania profilaktyczne dysponował wiedzą o danych osoby badanej. Tym samym, pracodawca kierując swojego pracownika na badania profilaktyczne musi udostępnić dane tego pracownika placówce wykonującej badanie. Powyższy obowiązek wynika również z faktu, iż przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy, nakładają na lekarzy przeprowadzających badania profilaktyczne prowadzenie dokumentacji medycznej, która obejmuje m.in.: kartę badania profilaktycznego; dane identyfikacyjne osoby objętej badaniami

(imię i nazwisko, datę urodzenia, płeć, adres zamieszkania); dane identyfikacyjne miejsca pracy osoby objętej badaniami (nazwa, adres, numer identyfikacyjny REGON) (§ 9 pkt 1 ww. rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej). W ocenie Generalnego Inspektora skierowanie przez pracodawcę pracownika nie może tym samym stanowić naruszenia przepisów prawa. Dla potwierdzenia powyższego stanowiska warto przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, wyrażony w wyroku z dnia 27 stycznia 2004 r., w którym to S.N. uznał m.in., iż „skierowanie pracownika na badania lekarskie na podstawie art. 211 pkt 5 Kodeksu pracy nie może być potraktowane jako szykana” (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 27 stycznia 2004 r. I PK 293/2003 OSNP 2004/24 poz. 414).

Odrębnym natomiast zagadaniem jest zakres badań profilaktycznych Skarżącego przeprowadzonych przez Przychodnię. Podkreślić bowiem należy, iż stosowanie do § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy, kontrola badań profilaktycznych polega na ocenie prawidłowości: 1) trybu, zakresu i częstotliwości tych badań, 2) wydawania i dokumentowania orzeczeń lekarskich do celów przewidzianych w Kodeksie pracy (podkreślenie Generalnego Inspektora). Natomiast, zgodnie z § 10 ust. 2 zdanie pierwsze omawianego rozporządzenia, kontrolę (o której mowa wyżej) wykonuje wojewódzki ośrodek medycyny pracy właściwy terytorialnie ze względu na miejsce wykonywania badań, a w przypadku gdy badanie wykonuje lekarz zatrudniony w tym ośrodku - jednostka badawczo-rozwojowa w dziedzinie medycyny pracy. Kategorycznego podkreślenia również wymaga, iż stosownie do 10 ust. 3 ww. rozporządzenia, kontrola zakresu badań profilaktycznych oraz dokumentacji medycznej tych badań może być wykonywana jedynie przez lekarzy (podkreślenie Generalnego Inspektora).

Z powyższego jednoznacznie wynika zatem, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie jest władny do oceny zagadnienia czy skierowanie przez pracodawcę pracownika na badania profilaktyczne w zakresie badania psychologicznego, było zasadne, czy też nie naruszyło obowiązujących przepisów prawa. Generalny Inspektor jest bowiem organem, którego zakres kompetencji został ściśle określony przepisami ustawy i dotyczy wyłącznie ochrony danych osobowych. W żadnym wypadku nie jest natomiast organem upoważnionym do kontroli zakresu czy też trybu przeprowadzania badań profilaktycznych pracowników. Dla potwierdzenia słuszności powyższego stanowiska, warto przytoczyć pogląd, jaki w wyroku z dnia 2 marca 2001 r. zaprezentował Naczelny Sąd Administracyjny stwierdzając m.in.: „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i

procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami” (sygn. akt II S.A. 401/00).

Powyżej przytoczone przepisy jednoznacznie wskazują zatem, iż udostępnienie danych osobowych pracownika przez jego pracodawcę jednostce przeprowadzającej badania profilaktyczne, w celu przeprowadzenia badań, nie narusza przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Dlatego też w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie, jak i obowiązujące przepisy prawa nie dają podstaw do stwierdzenia, iż działanie Schroniska polegające na udostępnieniu danych osobowych Skarżącego Przychodni, w celu przeprowadzenia badań profilaktycznych, naruszyło przepisy ustawy o ochronie danych osobowych. Jednocześnie, przetwarzanie danych przez Przychodnię w zakresie szczegółowych wyników badań profilaktycznych pracowników Schroniska, stosownie do art. 27 ust. 2 pkt 7 ustawy, nie stanowi naruszenia przepisów ustawy. Zgodnie bowiem z powołanym przepisem, przetwarzanie tego rodzaju danych osobowych jest dopuszczalne, jeżeli przetwarzanie danych jest prowadzone w celu ochrony stanu zdrowia, świadczenia usług medycznych lub leczenia pacjentów przez osoby trudniące się zawodowo leczeniem lub świadczeniem innych usług medycznych, zarządzania udzielaniem usług medycznych i są stworzone pełne gwarancje ochrony danych osobowych. Gwarancje ochrony danych osobowych wynikają natomiast z treści art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408 z późn. zm.), w myśl którego to przepisu, zakład opieki zdrowotnej zapewnia ochronę danych zawartych w dokumentacji medycznej osób korzystających ze świadczeń zdrowotnych zakładu. Jednocześnie warto również dodać, iż prawo do przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Przychodnię w związku z przeprowadzonymi badaniami profilaktycznymi Skarżącego wynika ponadto z dyspozycji art. 9 ust. 2 pkt 6 i 7 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy oraz § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 15 września 1997 r. w sprawie rodzajów dokumentacji medycznej służby medycyny pracy oraz sposobu jej prowadzenia i przechowywania (Dz. U. Nr 120, poz. 768 z późn. zm.).

Również udostępnienie przez Przychodnię zlecającemu badanie, tj. Schronisku zbiorczego wykazu danych osobowych przebadanych pracowników, w tym również danych osobowych Skarżącego, nie stanowiło naruszenia przepisów ustawy. Podkreślić przy tym należy,

iż przedmiotowy wykaz zawiera wyłącznie informacje o predyspozycjach poszczególnych pracowników do zajmowanych przez nich stanowisk. Natomiast w żadnym wypadku nie można uznać, iż wykaz ten zawiera dane pracowników Schroniska o ich stanie zdrowia w rozumieniu art. 27 ust. 1 ustawy. W ocenie Generalnego Inspektora informacje w zakresie predyspozycji pracownika do zajmowanego przez niego stanowiska (pełnienia funkcji) świadczyć bowiem mogą tylko o tym, iż dany pracownik nie posiada właściwych cech (bądź też posiada) niezbędnych do zajmowania określonego stanowiska (pełnienia powierzonych mu funkcji), co w żaden sposób nie odnosi się do jego stanu zdrowia i co też nie oznacza, że pracownik ten nie może w sposób należyty pełnić innych funkcji, bądź zajmować innego stanowiska u danego pracodawcy.

Zauważyć również należy, iż zgodnie z art. 94 pkt 9 a ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tekst jednolity: Dz. U. 1998 r. Nr 21 poz. 94 z późn. zm.), pracodawca jest obowiązany prowadzić dokumentację w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz akta osobowe pracowników. Omawiany obowiązek na podstawie upoważnienia z art. 298¹ ustawy Kodeks pracy, został skonkretyzowany w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika (Dz. U. Nr 62, poz. 286 z późn. zm.), gdzie ustawodawca w sposób jednoznaczny określił jakie dokumenty zawierające dane osobowe pracownika, pracodawca ma obowiązek przechowywać po ustaniu zatrudnienia pracownika. Tym samym, pracodawca jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych swoich pracowników również po rozwiązaniu z nimi stosunku pracy.

Odnosząc się natomiast do podnoszonej przez Skarżącego kwestii udostępnienie jego danych osobom nieupoważnionym, warto na początku podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 26 ust. 1 ustawy, administrator danych powinien dolożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą. Ta generalna zasada znajduje swoje rozwinięcie w przepisach ustawy określających m.in. wymogi, jakie powinien spełnić administrator w celu zapewnienia bezpieczeństwa danych w procesie ich przetwarzania. Jednym z podstawowych obowiązków spoczywających na administratorze jest, wynikający z art. 36 ustawy, obowiązek zastosowania środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych, a w szczególności zabezpieczenia danych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym.

Mając na uwadze powyższe, podkreślenia wymaga, iż materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie nie potwierdził stawianych przez Skarżącego zarzutów. W ocenie Generalnego Inspektora udostępnienie przez Schronisko danych osobowych Skarżącego

Przychodni, jak również udostępnienie przedmiotowych danych przez Przechylnię Schronisku nie stanowiło naruszenia przepisów ustawy, w tym przepisów dotyczących prawidłowego zabezpieczenia danych. Jednocześnie, brak jest dowodów na potwierdzenie okoliczności udostępnienia przez Przychodnię oraz Schronisko danych osobowych Skarżącego dziennikarzowi prasowemu. Informacje zawarte w artykule prasowym dotyczącym przedstawianego przez Skarżącego zagadnienia są dość ogólne ponadto, z treści artykułu w sposób jednoznaczny wynika, iż źródłem informacji o przeprowadzonych badaniach pracowników Schroniska jest również Skarżący.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak we wstępie.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.